

9 Ιουλίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

BALLY'S SHOE FACTORIES LTD,

Αιτητές,

v.

ΕΦΟΡΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΗΜΑΤΩΝ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 662/85).

Εμπορικά Σήματα — Έφορος Εμπορικών Σημάτων — Διοικητικό όργανο — Κατά την απόφαση ένστασης δεν ασκεί δικαστική αλλά διοικητική εξουσία — Η απόφασή του προσβάλλεται με προσφυγή — Δεν δεσμεύεται από τους κανόνες απόδειξης μαρτυρίας που εφαρμόζονται στα Δικαστήρια.

5

Εμπορικά Σήματα — Ένσταση για την εγγραφή εμπορικού σήματος ενώπιον του Εφόρου — Το Άρθρο 50 προβλέπει ότι μαρτυρία θα δίδεται με ένορκες δηλώσεις — Περιλαμβάνουν και τις βεβαιώσεις — Προστασία δικαιώματος ελεύθερης σκέψης, συνείδησης και θρησκείας από το Σύνταγμα.

10

Εμπορικά Σήματα — Ένσταση για την εγγραφή εμπορικού σήματος — Λόγοι ένστασης που δεν εγείρονται με την ειδοποίηση ένστασης ή τη μαρτυρία δεν μπορούν να εγερθούν κατά την ακρόαση εκτός αν ζητηθεί και δοθεί άδεια για τροποποίηση των λόγων ενστάσεως.

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Επέμβαση Δικαστηρίου — Δεν εξετάζεται η ουσία της υπόθεσης αλλά η νομιμότητα της απόφασης — Το Δικαστήριο επεμβαίνει με ακύρωση της διοικητικής απόφασης αν διαπιστώσει πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας — Δεν υπερβαίνει αν η απόφαση του διοικητικού οργάνου ήταν εύλογα επιτρεπτή σε αυτό με βάση τα γεγονότα.

15

20

Εμπορικά Σήματα — Εγγραφή Σήματος — Προσφυγή κατά της απόφασης του Εφόρου να επιτρέψει την εγγραφή εμπορικού σήματος — Έννομο συμφέρον — Το έννομο συμφέρον περιορίζεται στην προστασία του εγγεγραμμένου εμπορικού σήματος των αιτητών που προσβάλλεται — Προσφυγή δεν είναι *actio popularis*.

25

Οι αιτητές που είναι εταιρεία με εγγεγραμμένο εμπορικό σήμα

5 το "BALLY", πρόσβαλαν με την προσφυγή τους την απόφαση του Εφόρου Εμπορικών Σημάτων με την οποία απέρριψε την ένσταση τους και έδωσε οδηγίες όπως η αίτηση των ενδιαφερομένων μερών για εγγραφή του εμπορικού σήματος "dali" μέσα σ' ένα μεγάλο D, προχωρήσει στην εγγραφή όπως δημοσιεύτηκε.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10 (1) Ο Έφορος στην ακρόαση της ένστασης, βάσει του άρθρου 20 του Νόμου δεν ασκεί δικαστική ή οιονεί δικαστική αλλά διοικητική εξουσία και η απόφασή του προσβάλλεται με προσφυγή κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

15 (2) Το Άρθρο 50 του Νόμου προβλέπει ότι η μαρτυρία ενώπιον του Εφόρου θα δίδεται με ένορκες δηλώσεις αν δεν δοθούν αντίθετες οδηγίες από τον Έφορο. Στην Κύπρο και πριν από την ημέρα της Ανεξαρτησίας η ένορκη δήλωση περιλάμβανε και βεβαίωση. Το Άρθρο 18 του Συντάγματος διασφαλίζει το δικαίωμα ελεύθερης σκέψης, συνείδησης και θρησκείας.

20 Το παράπονο ότι οι βεβαιώσεις δεν έγιναν δεκτές είναι αστήριχτο με το κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης όπου αναφέρεται ότι ο Έφορος δέχτηκε τα πιο πάνω έγγραφα, αλλά ανέφερε ότι επιφύλασσε στον εαυτό του το δικαίωμα να τους αποδώσει τέτοια βαρύτητα την οποία ο ίδιος θα έκρινε πρέπουσα.

25 (3) Ο Έφορος είναι διοικητικό όργανο και όχι δικαστικό. Ως εκ τούτου, δεν δεσμεύεται από τους κανόνες απόδειξης μαρτυρίας που εφαρμόζονται στα Δικαστήρια.

30 (4) Ο Έφορος ορθά αποφάσισε ότι οι λόγοι ένστασης που δεν ηγήθησαν από τους αιτητές στην ειδοποίηση ένστασης, ή στη μαρτυρία τους, δεν μπορούσαν να εγερθούν στην ακρόαση, εκτός εάν εξητείτο άδεια και τροποποιούνταν οι λόγοι ένστασης. Αυτό δεν έγινε και ο δικηγόρος του ενδιαφερόμενου μέρους δεν έδωσε τη συγκατάθεσή του.

35 (5) Η άρνηση του Εφόρου να εξετάσει το θέμα της συμφωνία του σήματος με το Άρθρο 11 κατά την ακρόαση, δεν σημαίνει ότι δεν ερευνήσε πρώτα - πριν αποφασίσει - εάν το προτεινόμενο εμπορικό σήμα ικανοποιούσε ή ήταν αντίθετο με τις πρόνοιες του Άρθρου 11.

40 (6) Το Δικαστήριο κατά την άσκηση του αναθεωρητικού ελέγχου του εξετάζει μόνο αν η διοικητική απόφαση πάσχει λόγω πλάνης περί τα πράγματα ή το νόμο ή υπέρβασης ή κατάχρησης εξουσίας.

Ο Έφορος, αφού εφάρμοσε το κριτήριο γνωστό ως "OVAX", κατέληξε ότι τα εμπορεύματα των αιτητών ήταν της ίδιας περιγρα-

φής με τα εμπορεύματα του ενδιαφερόμενου μέρους αλλά τα εμπορικά σήματά τους δεν είχαν οπτική ή φωνητική ομοιότητα στο βαθμό που απαγορεύεται από το Άρθρο 14 (1) του Νόμου. Επίσης αποφάσισε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος απέδειξε ότι δεν υπήρχε πιθανότητα σύγχυσης ή εξαπάτησης μεταξύ ουσιαστικού αριθμού προσώπων. Η απόφαση του Εφόρου ήταν εύλογα επιτρεπτή.

(7) Η προσφυγή δεν είναι *actio popularis*. Οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρον να προσβάλλουν την εγγραφή του κρινόμενου εμπορικού σήματος ισχυριζόμενοι ότι είναι γεωγραφικό όνομα ή επίθετο. Το έννομο συμφέρον τους περιορίζεται στην προστασία του εγγεγραμμένου εμπορικού σήματος Bally.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

I.W.S. Nominee Co Ltd v. Republic (1967) 3 C.L.R. 582.

Pitsillides and Another v. Republic (1983) 2 C.L.R. 374.

R. v. Deputy Industrial Injuries Commissioner [1965] 1 All E.R. 81

T.A. Miller, Ltd v. Minister of Housing [1968] 2 All E.R. 633.

The Seven - Up Company v. Republic (1973) 3 C.L.R. 612.

Adidas v. Republic (Προσφυγή Αρ. 101/85, ημερ. 31/7/89).

In the Matter of an Application by Smith Hayden & Coy. Ltd [1946] 63 R.P.C. 97.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Εμπορικών Σημάτων με την οποία απέρριψε την ένσταση των αιτητών και έδωσε οδηγίες όπως η αίτηση Αρ. 22624 προχωρήσει στην εγγραφή όπως δημοσιεύτηκε.

Χρ. Θεοδούλου, για τους αιτητές.

Γ. Φράγκου (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας.

Κ. Χρυσοστομίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

5 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές με την προσφυγή αυτή ζητούν την ακύρωση της απόφασης του Εφόρου Εμπορικών Σημάτων, ημερομηνίας 20 Μαΐου, 1985, με την οποία απέρριψε την ένστασή τους και έδωσε οδηγίες όπως η Αίτηση Αρ. 22624 προχωρήσει στην εγγραφή όπως δημοσιεύτηκε.

Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν και αναπτύχθηκαν είναι:

1. Πλάνη περί το νόμο που συνίσταται σε:-

10 (α) Άρνηση του Εφόρου να δεχθεί ως μαρτυρία τις βεβαιώσεις του Gerhard Leiss ημερομηνίας 19 Αυγούστου, 1983, και 4 Απριλίου, 1984, και του Thomas Christoff Oederlin ημερομηνίας 3 Απριλίου, 1984.

(β) Αποδοχή μαρτυρίας εξ ακοής.

15 (γ) Άρνηση του Εφόρου να δεχθεί, κατά την ακρόαση, την ανάπτυξη λόγου εναντίον της εγγραφής που δεν περιλαμβανόταν στην ειδοποίηση ένστασης.

2. Έλλειψη δέουσας έρευνας.

3. Πλάνη περί τα πράγματα.

20 4. Κακή εκτίμηση της μαρτυρίας που παρουσιάστηκε ενώπιον του Εφόρου.

25 Στις 24 Μαΐου, 1982, η Societe Libanaise D' Expansion Economique S.A.L., εταιρεία από το Λίβανο, (το "ενδιαφερόμενο μέρος"), ζήτησε με Αίτηση Αρ. 22624 εγγραφή του εμπορικού σήματος dali μέσα σε ένα μεγάλο D, στην κλάση 25 του Μέρους Α του Παραρτήματος IV των περί Εμπορικών Σημάτων Κανονισμών 1951 έως 1984, αναφορικά με είδη ένδυσης, μαντήλια λαιμού και γραβάτες, χωρίς δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης του γράμματος "D".

30 Ο Έφορος, αφού ερεύνησε και εξέτασε το θέμα, δέχτη-

κε την αίτηση για εγγραφή του πιο πάνω εμπορικού σήματος, με τον όρο της δημοσίευσης των λεπτομερειών της αίτησης στο Πέμπτο Παράρτημα της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας και την αποστολή με συστημένη επιστολή αντίγραφου της δημοσίευσης στους αιτητές στην παρούσα προσφυγή, οι οποίοι είναι ιδιοκτήτες του εγγεγραμμένου εμπορικού σήματος Αρ. Β7930 (Bally) και του εμπορικού σήματος 22415 ('C' device).

Η αίτηση δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 10 Ιουνίου, 1983, Παράρτημα Πέμπτο, Μέρος II, σελ. 81.

Στις 25 Νοεμβρίου, 1983, οι αιτητές, μέσω του δικηγόρου τους, υπέβαλαν ειδοποίηση ένστασης στην πιο πάνω αίτηση. Οι λόγοι της ένστασης είναι οι ακόλουθοι:-

"1. Το σήμα DALI ομοιάζει με το εγγεγραμμένο εμπορικό σήμα BALLY αρ. Β7930 και η εγγραφή του εν λόγω σήματος είναι δυνατόν to deceive or cause confusion.

2. Τα εμπορεύματα ή η περιγραφή των εμπορευμάτων της αιτήσεως αρ. 22624 DALI είναι τα ίδια ή ίδια ή παρόμοια ή ομοιάζοντα ή ομοιάζουσα με το εγγεγραμμένο εμπορικόν σήμα μας Bally αρ. Β7930.

3. Το εγγεγραμμένο εμπορικόν σήμα μας Bally αρ. Β7930 έχει χρήσιν στην Κύπρον (It is used).

4. Διά σειρά ετών η λέξις Bally εχρησιμοποιήθη παγκοσμίως λίαν εκτεταμένως και υπό έννοιαν ή σχέσιν υποδηλούσαν τα προϊόντα, άτινα παρασκευάζονται και πωλούνται υφ' ημών ή των affiliates μας κατά τοιούτον τρόπον ώστε η λέξις Bally να υποδηλοί τόσοσιν εις τον εμπορικόν κόσμον όσον και εις το παγκόσμιον κοινόν εμπορεύματα παρασκευαζόμενα υφ' ημών και να διακρίνη τα τοιαύτα εμπορεύματα ή προϊόντα από παρόμοια άλλων κατασκευαστών ή εμπόρων.

5. Η προτεινομένη εγγραφή του DALI τείνει να δημιουργήσει συνθήκας απάτης.

6. Επιφυλασσόμεθα να αναφέρωμεν περαιτέρω λόγους διά την ένστασίν μας κατά την ακρόασιν."

5 Στις 14 Δεκεμβρίου, 1983, το ενδιαφερόμενο μέρος καταχώρισε την αντένστασή του, ημερομηνίας 10 Δεκεμβρίου, 1983.

10 Τα μέρη καταχώρισαν τη μαρτυρία τους και στις 11 Μαρτίου, 1985, ο Έφορος άκουσε την υπόθεση, σύμφωνα με τις πρόνοιες του περί Εμπορικών Σημάτων Νόμου (Κεφ. 268, Νόμοι Αρ. 63/62 και 69/71), (ο "Νόμος"), και τον Κανονισμό 48.

15 Στις 20 Μαΐου, 1985, εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία κοινοποιήθηκε στα μέρη με διπλοτυπημένη επιστολή - (βλ. αντίγραφο στο φάκελο OPP. No. 398, Κόκκινα 135-129).

20 Ο δικηγόρος των αιτητών στην προσφυγή παραπονείται ότι ο Έφορος δεν δέχτηκε τις βεβαιώσεις που καταχωρίστηκαν για τους αιτητές, γιατί δεν ήταν ένορκες δηλώσεις, αλλά βεβαιώσεις με πιστοποιημένες υπογραφές.

Στην απόφαση ο Έφορος δέχτηκε τα πιο πάνω έγγραφα, αλλά ανέφερε ότι επιφύλαξε στον εαυτό του το δικαίωμα να τους αποδώσει τέτοια βαρύτητα, την οποία ο ίδιος θα έκρινε πρέπουσα.

25 Ο Έφορος, στην ακρόαση ένστασης, με βάση το Άρθρο 20 του Νόμου, δεν ασκεί δικαστική ή οίωνει δικαστική, αλλά διοικητική εξουσία. Από την εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας, η απόφασή του δεν προσβάλλεται με έφεση στο Δικαστήριο, αλλά με προσφυγή κάτω από το
30 Άρθρο 146 του Συντάγματος. (Βλ., μεταξύ άλλων, *I. W. S. Nominee Co. Ltd. v. Republic (Registrar of Trade Marks)* (1967) 3 C.L.R. 582.)

Το Άρθρο 50 του Νόμου, (Άρθρο 52 πριν τη θέσπιση του περί Εμπορικών Σημάτων (Τροποποιητικός) Νόμου του 1990, (Αρ. 206/90)), προβλέπει ότι η μαρτυρία ενώπιον του Εφόρου θα δίδεται με ένορκες δηλώσεις, εάν δεν δοθούν αντίθετες οδηγίες από τον Έφορο.

5

Στην Κύπρο, και πριν από την ημέρα της Ανεξαρτησίας, η ένορκη δήλωση περιλάμβανε και βεβαίωση.

Το Άρθρο 18 του Συντάγματος διασφαλίζει το δικαίωμα ελεύθερης σκέψης, συνείδησης και θρησκείας, το οποίο περιέχει το δικαίωμα του καθενός να πιστεύει σε οποιαδήποτε φανερή θρησκεία, ή να μην πιστεύει σε οποιαδήποτε θρησκεία - (βλ. *Pitsillides and Another v. Republic* (1983) 2 C.L.R. 374, σελ. 385).

10

Το παράπονο ότι οι βεβαιώσεις δεν έγιναν δεκτές είναι αστήρικτο και αντίθετο με το κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης.

15

Ο ισχυρισμός ότι ο Έφορος δέχτηκε μαρτυρία εξ ακοής είναι αντίθετος με το Νόμο και με τη φύση της λειτουργίας του Εφόρου. Ο Έφορος είναι διοικητικό όργανο και όχι δικαστικό. Ως εκ τούτου, δεν δεσμεύεται από τους κανόνες απόδειξης μαρτυρίας που εφαρμόζονται στα Δικαστήρια. Στην υπόθεση *R. v. Deputy Industrial Injuries Commissioner* [1965] 1 All E.R. 81, ο Diplock, L.J., είπε στη σελ. 94:-

20

"First, he must base his decision on evidence, whether a hearing is requested or not. Secondly, if a hearing is requested, he must fairly listen to the contentions of all persons who are entitled to be represented at the hearing. In the context of the first rule, 'evidence' is not restricted to evidence which would be admissible in a court of law. For historical reasons, based perhaps on the fear that juries who might be illiterate were incapable of differentiating between the probative values of different methods of proof, the practice of the common law courts has been to admit only what the judges then regarded as

25

30

35

5 the best evidence of any disputed fact, and thereby to
exclude much material which, as a matter of common
sense, would assist a fact-finding tribunal to reach a
correct conclusion: cf. Myers v. Director of Public Pro-
secutions; but these technical rules of evidence form no
10 part of the rules of natural justice. The requirement that
a person exercising quasi-judicial functions must base his
decision on evidence means no more than that it must be
based on material which tends logically to show the
15 existence or non-existence of facts relevant to the issue
to be determined, or to show the likelihood or un-
likelihood of the occurrence of some future event the
occurrence of which would be relevant. It means that he
must not spin a coin or consult an astrologer; but he may
20 take into account any material which, as a matter of
reason, has some probative value in the sense mentioned
above. If it is capable of having any probative value, the
weight to be attached to it is a matter for the person to
whom Parliament has entrusted the responsibility of
deciding the issue. The supervisory jurisdiction of the
High Court does not entitle it to usurp this responsibility
and to substitute its own view for his."

(Βλ. *T. A. Miller, Ltd. v. Minister of Housing* [1968] 2 All E.R. 633.)

25 Οι λόγοι της ένστασης των αιτητών έχουν παρατεθεί
αυτούσιιοι πιο πάνω.

30 Στη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Εφόρου, ο
δικηγόρος των αιτητών ζήτησε να στηριχθεί σε πρόσθετο
λόγο, που δεν περιλήφθηκε στην ειδοποίηση ένστασης:
'Ότι το σήμα δεν μπορούσε να εγγραφεί σύμφωνα με το
'Άρθρο 11 του Νόμου, γιατί είναι κοινό επίθετο και ότι το
ενδιαφερόμενο μέρος δεν υφίστατο.

Ο δικηγόρος των αιτητών δεν ζήτησε άδεια για τροπο-
ποίηση των λόγων της ένστασης.

35 Στο σύγγραμμα *Kerly's Law of Trade Marks and Trade*

Names, Δωδέκατη Έκδοση, παράγραφος 4-36 διαβάξουμε:-

"Amending grounds of opposition

The Registrar can, whilst the opposition is before him, give leave to take a further objection, under the general power of allowing amendment of documents, conferred by rule 121. On an appeal in a registration case, whether in an opposition or before advertisement, the Registrar, as well as an opponent, is limited to the objections taken when the matter was before the Registrar, except by leave of the appellate tribunal. In a case in which no application had been made to the Registrar for leave to amend the notice of opposition, although the points which on appeal the opponents desired to raise had been known and referred to in the evidence, the court refused leave to take the further objections on appeal. But an objection, on appeal, that a point had not been pleaded and that accordingly the applicant had attended the hearing below not prepared to meet it, was dismissed as a technicality of no substance, the point having been clearly raised in the evidence. It is customary at the Patent Office to treat arguments raised by the evidence as supplementing the pleadings. Under the 1883 and 1888 Acts, it was open to the Registrar, on an appeal in an opposition, to take a new objection to the registration of the mark, but under the 1938 Act the leave of the court is required."

Ο Νόμος έχει ταυτόσημες πρόνοιες με τον Αγγλικό Νόμο του 1938.

Ο Έφορος ορθά αποφάσισε ότι οι λόγοι ένστασης, που δεν ηγέρθησαν από τους αιτητές στην ειδοποίηση ένστασης, ή στη μαρτυρία τους, δεν μπορούσαν να εγερθούν στην ακρόαση, εκτός εάν εξητείτο άδεια και τροποποιούνταν οι λόγοι ένστασης. Αυτό δεν έγινε και ο δικηγόρος του ενδιαφερομένου μέρους δεν έδωσε τη συγκατάθεσή του.

Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι η παράλειψη εξέτασης του πιο πάνω λόγου ένστασης στην εγγραφή οδηγεί στην ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης για έλλειψη δέουσας έρευνας.

- 5 Το Δικαστήριο δεν συμφωνεί με τον ισχυρισμό αυτό. Ήταν εύλογο για τον Έφορο να παραγνωρίσει κάθε επιχείρημα αναφορικά με το Άρθρο 11 του Νόμου, εφόσον η ένσταση βασιζόταν στα Άρθρα 13 και 14 του Νόμου μόνο. Η άρνηση του Εφόρου να εξετάσει το θέμα, κατά
10 την ακρόαση, δεν σημαίνει ότι δεν ερεύνησε πρώτα - πριν αποφασίσει την εγγραφή - εάν το προτεινόμενο εμπορικό σήμα ικανοποιεί ή είναι αντίθετο με τις πρόνοιες του Άρθρου 11 - (βλ. *The Seven-Up Company v. Republic (Minister of Commerce and Industry and Another)* (1973) 3
15 C.L.R. 612).

Η υπόθεση αυτή θα κριθεί, όπως οι άλλες προσφυγές, με βάση τις αρχές που διέπουν την άσκηση του αναθεωρητικού ελέγχου από το Δικαστήριο, με βάση το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Στην υπόθεση *Adidas Sport-
20 schuhfabriken Adi Dassler KG v. The Republic of Cyprus*, Υπόθεση Αρ. 101/85, (Απόφαση δόθηκε στις 31 Ιουλίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα), στις σελ. 14-15 το Δικαστήριο είπε:-

"The Court is an Administrative Court and not an
25 Appeal Court. In determining a recourse it does not interfere with the subjective evaluation of the facts by the administration; it only interferes to review to the extent that the findings of fact are tainted by a
30 misconception of fact, or law, or the administration has exceeded the extreme limits of its discretionary power in the sense that its findings are not reasonably open to it, on the consideration of the material before it in its totality. (See, *Christoforos Constantinides v. The Republic of Cyprus, through the Minister of Finance and/
35 or The Director of Customs & Excise, Revisional Appeal No. 572* (Judgment delivered on 2nd December,

1988, not yet reported) and *Petros Matsas v. The Republic of Cyprus, through the Public Service Commission* (1988) 3 C.L.R. 1448).

In *White Horse v. El Greco* (1987) 3 C.L.R. 531, it was said at p. 534:-

' It is the well established approach of our Supreme Court, on the basis on the principles governing the exercise of its jurisdiction as an administrative Court in the first instance and on appeal, that it does not interfere with an administrative decision regarding the registrability of a trade mark if such decision was reasonably open to the Registrar of Trade Marks and does not substitute its own evaluation in the place of that of the Registrar (see, inter alia, in this respect, *Merck v. The Republic* (1972) 3 C.L.R. 548, 564, *Seven-Up Company v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 612, 621, *Curzon Tobacco Co. Ltd. v. The Republic* (1975) 3 C.L.R. 363, 369, and on appeal (1979) 3 C.L.R. 151, 158, *Beecham Group Ltd. v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 622, 632, *P.M. & G. Stavrinides Clothing Industries Ltd. v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 98, 107, *Effems A.G. v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 793, 798, *Pepsi Co. Inc. v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 1092, 1102 and *Fisons Ltd. v. The Registrar of Trade Marks* (1985) 3 C.L.R. 2318, 2327."

Ο Έφορος, αφού εφάρμοσε το κριτήριο γνωστό ως "OVAX", που διατυπώθηκε στην υπόθεση *In the Matter of an Application by Smith Hayden & Coy., Ltd.* [1946] 63 R.P.C. 97, στη σελ. 101, κατέληξε ότι τα εμπορεύματα των αιτητών ήταν της ίδιας περιγραφής με τα εμπορεύματα του ενδιαφερομένου μέρους, αλλά, τα εμπορικά σήματά τους δεν είχαν οπτική ή φωνητική ομοιότητα στο βαθμό που απαγορεύεται από το Άρθρο 14(1) του Νόμου. Ο Έφορος, περαιτέρω, αποφάσισε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ικανοποίησε την υποχρέωση που έχει με το Νόμο - να αποδείξει ότι δεν υπάρχει πιθανότητα σύγχυσης ή εξαπάτησης μεταξύ ουσιαστικού αριθμού προσώπων, εάν τα

δύο σήματα χρησιμοποιούνταν από διαφορετικούς ιδιοκτήτες αναφορικά με τα αντίστοιχα εμπορεύματά τους.

5 Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι το επίδικο εμπορικό σήμα είναι γεωγραφικό όνομα, το οποίο δεν μπορεί να εγγραφεί σύμφωνα με το Άρθρο 11 του Νόμου. Ο ισχυρισμός αυτός ηγήθη για πρώτη φορά ενώπιον του Δικαστηρίου στην παρούσα διαδικασία.

10 Ο δικηγόρος του ενδιαφερομένου μέρους εισηγήθηκε, εκ του περισσού, ότι οι αιτητές, εάν αποτύχουν στις ενστάσεις τους, που στηρίζονται στα Άρθρα 13 και 14 του Νόμου, δεν μπορούν να προσβάλουν βάσιμα την εγγραφή του κρινόμενου εμπορικού σήματος, ισχυριζόμενοι ότι είναι γεωγραφικό όνομα ή επίθετο, επειδή δεν έχουν άμεσο, συγκεκριμένο, ενεστώς έννομο συμφέρον.

15 Το Δικαστήριο συμφωνά με την εισήγηση αυτή του ενδιαφερομένου μέρους. Η προσφυγή δεν είναι *actio popularis*. Το έννομο συμφέρον των αιτητών περιορίζεται στην προστασία του εγγεγραμμένου εμπορικού σήματος Bally.

20 Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αιτιολογημένη με σαφήνεια και επάρκεια και ήταν εύλογα επιτρεπτή στον Έφορο, με βάση τα ενώπιόν του στοιχεία.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει.

25 Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα